

at vi maatte kunne ende Theateraaret uden Underbalance, men skulde en saadan komme, er det en Selsøjlge, at den maa dækkes, og jeg antager da, at det vil ske paa samme Maade som hidtidige Underbalancer, nemlig i Form af et Laan, at altsaa denne Underbalance, forsaavidt der bliver nogen, vil blive at lægge til den Gjæld, som Theatret har til Corp Academi. Med Hensyn til den Del af Tilskudet for det kommende Finantsaar, som skulde falde i Theateraaret inden 1ste Juli 1878, er jeg fuldstændig enig med Ministeren i, at et saadant Tilskud maatte tilkomme Theatret, forsaavidt det gjøres fornuødent, og derom vil der vist til 3die Behandling blive stillet Forslag, idet det jo hørpærer fra, at Theateraaret og Finantsaaret ikke falde sammen. Der gjælder den Bestemmelse, at $\frac{3}{5}$ af det aarlige Tilskud føres til Indtægt i det løbende Theateraar, medens $\frac{2}{5}$ føres til Indtægt for det næste Theateraar; der vil altsaa indtil den 1ste Juli være at bevilge et Tilskud af 36,000 Kr., som maa opføres paa Finantsloven. Jeg skal ikke dybere gaa ind derpaa; men jeg har anset det fornuødent med Hensyn til Budgettets Detailler at gjøre disse Bemærkninger.

H. Jensen: (Skanderborg Amts 2den Valgfreds): Skjøndt Tiden er noget fremrykket, har jeg dog troet det nødvendigt at motivere min Afstemning over enkelte Punkter og da særlig eet Punkt, om hvis Forfaaelse der fra alle Sider her i Aften har været udtalt Tvivl. Det er Forslaget under Nr. 25 angaaende de saakaldte Stiftsmidler. Jeg er enig med den ærede Ordfører i den Fortolkning, han gav af det i Fjor her vedtagne Forslag angaaende det samme Spørgsmaal; deri hedder det nemlig, at Afdrag, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og inddragne i en Fond under Navn af Stiftsmidler, anslaaes til 50,000 Kr. Jeg er enig med den ærede Ordfører, naar han sagde, at, naar Ministeren var hurtig, saa kunde han, forinden vedkommende Midler gaa over i Stiftsmidlerne, fordele dem fra et Embede til et andet; men jeg er bange for, at det Samme kan siges overfor Flertallets Forslag i Mar, hvor det hedder: „Uden Rigsdagens Samtykke kan der ikke raades over de Midler, der ved Afdrag i større Prestefalds Indtægter midlertidigt ere inddragne under Stiftsmidlerne“. Hvis Ministeren vil lade Midlerne gaa over fra et Embede til et andet, mener jeg, at han vil kunne gjøre det, forinden de komme ind under Stiftsmidlerne. Disse to Forhold stille sig altsaa efter min Opfattelse som værende ens, men det kan gjerne være, at jeg i dette Stykke ikke har Ret. Jeg kunde dog nok ønske, at det blev noget nærmere og bestemtere præciseret, saaledes at disse Tvivl, som ogsaa ved denne Behandling ere udtalte fra Flertallets Side, maatte komme til at forstumme. Da jeg har saadanne Tvivl, vilde jeg ikke endelig

kunne stemme for Flertallets Forslag; men da den ærede Ordfører udtalte, at, naar man ikke stemte for Forslaget, navnlig for den sidste Del af det, da vilde man derved tilkjendegive, at man ikke vilde have Noget gjort ved Sagen, saa vil jeg, anseende dette som en foreløbig Afstemning og af Hensyn til, at Udvalget vil tage Sagen inden fornyet Overveielse inden 3die Behandling, følge Flertallet her. (Berg: Hør!) Det ærede Medlem her foran siger „Hør“, og jeg ønsker ogsaa, at han skal høre det. Jeg tror, at man tidligere har fulgt denne Regel navnlig ved Finantslovens 2den Behandling, og det betragter jeg netop som et Gode. Jeg antager, at det netop er derfor, at den grundlovgivende Rigsdag har bestemt, at der skal være flere Behandlinger, inden en Sag bliver endelig afgjort. Efter den Maade, hvorpaa jeg i det Hele betragter Stillingen her i Thinget, vilde jeg kalde det for unaturligt, om man vilde svigte sit Flertal ved en saadan Leilighed, saa meget mere som der jo er Grund til at formode, at Sagen endnu kan lade sig ordne til Alles Tilfredshed, og jeg vil derfor opfordre De Herrer, der have haft samme Tvivl som jeg, til paa lignende Maade at sætte de Beskræbelse, som gaa ud paa at faae dette Forhold ordnet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade (Berg: Det bider ikke.) Det forstaaer jeg ikke, medmindre det ærede Medlem derved skulde sigte til, at Ingen indtog den samme Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal som jeg. Jeg er ikke Ordfører for Noget, men jeg er i dette Tilfælde Ordfører for mig selv, og jeg forudsætter, at, hvis Noget er stillet ligesom jeg, saa vil han muligens ogsaa føle sig foranlediget til at bruge den samme Fremgangsmaade. Det er jo fra alle Sider erkjendt — jeg har i alt Fald ikke hørt det Modsatte blive udtalt her i Thinget, — at der Ingen er, som vil gaa Kongens Ret for nær, — for at bruge dette Udtryk, — hvis en saadan Ret i det Hele eksisterer paa dette Omraade. Jeg mener, at man ved sin Afstemning maa erkjende sig for at være enten enig med Flertallet eller uenig med det herom; men et andet Spørgsmaal er, hvorvidt det i det Hele taget er heldigt at fremdrage dette sidste Punkt. Det er imidlertid Noget, som jeg ikke skal udtale mig om, thi naar jeg gaar ud fra den Forudsætning, at Ingen vil gaa Kongens Ret for nær, saa er det jo ikke nødvendigt at udtale det; men det kan gjerne være, at de ærede Forslagsstillere have troet, at det var nødvendigt at udtale det af Hensyn til det andet Thing. Om vi af dette Hensyn bør stille og vedtage et saadant Forslag, er et Spørgsmaal, som jeg ikke søger mig kompetent til at afgjøre. Sluttelig skal jeg kun erklære, at jeg skal følge den ærede Ordfører og stemme for Forslaget med den Motivering, som jeg her har givet, idet jeg endnu en Gang, enten det nu bider eller ikke bider, opfordrer mine